

ת"פ 11220/12/18 - מדינת ישראל נגד עמנואל אמצ'י

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמצ'י

לפני	כבוד השופט ציון קאפח
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד צלי פלג
נגד	עמנואל אמצ'י
נאשמים	ע"י ב"כ עו"ד אלון ארז

החלטה

בקשה לתיקון כתב אישום מטעם המאשימה, לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"). לפיה, המאשימה מבקשת מבית המשפט להורות על תיקון כתב האישום על ידי הוספת עדי תביעה כמפורט להלן:

1. ע"ת מס' 22 - רס"מ אלון מלזר, משטרת ישראל, רישום יפו, דר' שלמה 18 תל אביב-יפו. שוטר בתחנת יפו.
2. ע"ת מס' 23 - אמיר בן ארויה.

כתב האישום: נגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו עבירות של הספקת סם מסוכן (ריבוי עבירות) עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה.

גדר המחלוקת: הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי הסם שנמצא במקום עסקו, קוקאין במשקל כולל של כ 678 גרם נטו, ארוז בתוך 43 יחידות, אינו שלו.

תחילה כפר הנאשם במיוחס לו, לאחר מכן הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון אך לאחר מכן שינה טעמו ושב וכפר במיוחס לו. משכך, ביטלתי ההרשעה וקבעתי התיק להוכחות.

ימים ספורים לפני ישיבת ההוכחות הגישה המאשימה הבקשה מושא החלטה זו.

טיעוני הצדדים בתמצית

בבקשתה טוענת המאשימה כי הצורך בהוספת העד מלזר התעורר בעקבות הערת הסניגור ואילו העד בן ארויה הוא עד חדש שאותר ונחקר בהשלמת חקירה לבקשת הסניגור.

עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי שמיעת הראיות בתיק טרם החלה וכי חומרי החקירה לעדות השניים מצויים בידי הסניגור כך שהנאשם יוכל להתגונן כדבעי.

את טיעוניו מיקד הסניגור **בעד מלזר**. לדבריו יש לדחות הבקשה מטעמים של הגנה מן הצדק נוכח אלה: חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום (חודש דצמבר 2018) וכי הוא עצמו חשף את החוליה החסרה בשרשרת הסם במהלך פגישה בפרקליטות, כפי שאכן צוין בבקשת המאשימה.

דין והכרעה

המתווה הנורמטיבי

תיקון כתב אישום - עד תחילת המשפט

ככלל, על פי סעיף 91 **לחסד"פ**, הסמכות לתיקון כתב האישום מסורה באופן בלעדי לשיקול דעתה של התביעה הכללית עד לתחילת המשפט, קרי בטרם מסר הנאשם תשובתו לכתב אישום כאמור בסעיף 143 לחוק, הסמכות לתיקון כתב האישום מסורה באופן בלעדי לשיקול דעתה של התביעה הכללית, ודוק - התביעה הכללית רשאית לתקן את כתב האישום, לפי שיקול דעתה וללא כל צורך בקבלת היתר מבית המשפט, ומכאן כי קל וחומר שאין היא נדרשת אף לקחת בחשבון את תגובת הנאשם לעניין התיקון.

בע"פ 6734/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.10.2017):

"הגישה המקובלת היא, כי המשפט מתחיל בהקראת כתב האישום (סעיף 143 לחסד"פ; בג"ץ 304/72 זאבי נ' שר המשטרה, פ"ד כו(2) 489 (1972)), שעה שתיקון כתב האישום עד לשלב ההקראה אינו דורש את אישורו של בית המשפט (סעיף 91 לחסד"פ).....כדי לבסס את ההבדל בין שלב הגשת כתב האישום לשלב ניהול המשפט, ניתן להפנות את המבט אל המנגנון הקבוע בדין לתיקון כתב אישום. סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) מאפשר לתובע לתקן את כתב האישום בכל עת עד תחילת המשפט, וכל שעליו לעשות הוא ליידע את בית המשפט ואת הנאשם על השינוי. מנגד, סעיף 92 מורה כי תיקון כתב האישום לאחר תחילת

המשפט יעשה על ידי בית המשפט, לבקשת בעל דין. באופן זה החדס"פ מכיר בהפרדה האנליטית בין שלבי המשפט. (פסקאות 31, לפסק דינו של הש' שהם, ו-פסקה 4 לפסק דינו של הש' הנדל)

ויודגש, ראה דבריו של פרופ' גבריאלי הלוי "תורת הדין הפלילי" כרך ב' (2011):

"עד להגשת כתב האישום לבית המשפט, אין מסמך האישום מהווה אלא טיוטת אישום, אשר התביעה הכללית רשאית להכניס בו כל שינוי או תיקון ללא צורך באישור בית המשפט או ביידוע גורם חיצוני מכל סוג שהוא. הטעם לכך הוא, כי עדיין אין מדובר בכתב אישום, אלא בטיטה הנתונה לשינויים. עם הגשת כתב האישום לבית המשפט, הופכת הטיטה להיות מסמך רשמי של כתב אישום, אשר על בסיסו יתקיים ההליך הפלילי בבית המשפט. משקיבל הנאשם את כתב האישום לידי, הרי שהוא מוחזק כנאשם שהחל בהכנת הגנתו במשפט. עם זאת, רק כאשר ידון בית המשפט בכתב האישום באופן ענייני, תתבקש תשובה רשמית מצדו של הנאשם, אשר יש בה כדי להשפיע על המשך ההליך הפלילי בעניינו. הדיון באופן ענייני בכתב האישום נעשה במסגרת של פתיחת המשפט, אשר כתב האישום מוקרא לנאשם ומתבקשת תשובתו לכתב האישום. תשובת הנאשם לאישום היא השלב הראשון שבו עשוי הנאשם לשנות את מצבו לטובה או לרעה ביחס לנתונים המופיעים בכתב האישום. " (שם, עמוד 526)

תיקון כתב אישום - לאחר תחילת המשפט

סעיף 92(א) לחדס"פ קובע כי הסמכות בדבר תיקון כתב האישום, לאחר תחילת המשפט, מסורה לשיקול הדעת בית המשפט.

להלן סעיף 92(א) לחוק:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון יעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול."

ויודגש, ראה דבריו של פרופ' גבריאלי הלוי "תורת הדין הפלילי" כרך ב' (2011):

"לאחר תחילת המשפט, כלומר לאחר מסירת תשובת הנאשם לאישום, אין הסמכות לתקן את כתב האישום מסורה עוד בידי התביעה אלא בידי בית המשפט בלבד, למעט במקרים ספציפיים של חילוט רכוש בעבירות מסוימות. הטעם לכך הוא, כי תשובת הנאשם לאישום תחמה את זירת המחלוקת בין הצדדים, על-כן שינוי בכתב האישום עשוי לרדת לשורשה של זירת מחלוקת זו ולהיות בעל השפעה מכרעת על ההליך כולו. מעבר לכך, בית המשפט נדרש לבחון היעדר שימוש לרעה בתיקון בתיקון כתב האישום כדי לחפות על מחדלים מנהליים של התביעה באופן בלתי-הוגן. מאחר. מאחר שכתב האישום הנו מסמך מטעמה של התביעה ואין הוא מסמך מטעמו של בית המשפט, בית המשפט אינו רשאי

להורות על תיקון כתב האישום מיוזמתו, אלא לבקשת הצדדים בלבד. בקשת הנאשם עשויה להיות במסגרת הטענות המקדמיות הרלוונטיות, ובייחוד פגם או פסול בכתב האישום, אך אין הכרח בכך, והנאשם עשוי לבקש את התיקון בכל עת. התביעה עשויה לבקש את התיקון מבית המשפט בכל עת וללא צורך במסגרת פורמלית מסוימת. " (שם, עמוד 527)

לעניין מהות התיקון בכתב האישום:

י. קדמי "על סדר הדין בפלילים" חלק שני (2009):

"תיקון כתב האישום יכול להתייחס לתיקון של כל אחד מארבעת חלקים: ההקדמה (פרטי בית- המשפט, המאשים והנאשם) ; פרשת העובדות ; הוראות החיקוק ; ורשימת העדים."

לעניין השיקולים שנדרש בית המשפט לשקול בבקשה לתיקונו של כתב האישום:

"...נדרש בית המשפט לבחון בעיקר את שאלת ההוגנות הדיונית כלפי הנאשם לעומת האינטרס הציבורי שבתיקון כתב האישום בכפוף ליעילות הדיונית הטמונה בכך... במסגרת זו על בית המשפט לבחון את השלב הדיוני בו מצוי המשפט, את מהותו של התיקון והשלכות קצרות הטווח וארוכות הטווח שיש לתיקון כלפי הנאשם" (ראה פרופ' גבריאלי הלוי "תורת הדין הפלילי" כרך ב' (2011), עמודים 527-528) .

מן הכלל אל הפרט:

א. העד מלזר מהווה חוליה ב"שרשרת הסם".

ב. גדר המחלוקת בכל ההליכים עד כה לא השיק ל"שרשרת הסם" כמפורט לעיל.

ג. ההליכים התמשכו עד כה בעטיו של הנאשם.

מנגד, קיים שיקול כבד משקל לדחיית הבקשה. החוליה החסרה נחשפה במהלך פגישת מו"מ בין הסניגור לפרקליטות. ברי, כי אלמלא הדברים שנמסרו על ידי ב"כ הנאשם, לא הייתה בקשת התיקון באה לעולם.

יובהר הבהר היטב כי אינני מותח חלילה ביקורת על ב"כ הנאשם. הסניגור לא ידע ולא יכול היה לדעת כי המזכר מצוי במשטרה ואך עקב טעות לא הועבר לפרקליטות ומשכך לא הופיע ברשימת חומר החקירה.

לגופם של דברים-המזכר של השוטר מלזר היה בתיק המשטרה ואך מחמת טעות טכנית לא הועבר לפרקליטות. **אין מדובר בהשלמת חקירה, אלא בהעברת מסמך אשר היה מצוי בתיק הפרקליטות.**

יש אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה בחשיפת התשתית הראייתית במלואה בשים לב למהות האישום.

בנסיבות הללו, אני מתיר תיקון כתב האישום על ידי הוספת שני עדי התביעה כנקוב בבקשה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תש"פ, 06 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.